

Sygn. akt V U 88/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Hop

Protokolant: Anna Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016r. w Słupsku

sprawy z odwołania F. W. od decyzji z dnia 15.01.2015r., numer: (...)

przeciwko Szefowi Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu pogorszenia stanu zdrowia - w związku ze służbą wojskową

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od ubezpieczonego F. W. na rzecz Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt V U 88/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.01.2015r. Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. odmówił ubezpieczonemu F. W. zwiększenia jednorazowego odszkodowanie z tytułu pogorszenia się stanu zdrowia wskutek choroby rozpoznanej w dniu 05.08.2005r. pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej.

Ubezpieczony F. W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o przyznanie mu odszkodowania. W uzasadnieniu wskazał, że ustalenia zawarte w decyzji są błędne albowiem jego choroba nastąpiła w okresie 1 roku od zakończenia służby wojskowej, a nie po 3 latach. W ocenie ubezpieczonego istotne było pierwsze zgłoszenie o chorobie w ciągu 3 lat i ustalenie jego stanu zdrowia.

Organ rentowy- Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że Wojskowa Komisja Lotniczo - Lekarska w G. orzekła, że „obustronne przytępienie słuchu graniczące z głuchotą” uległo dalszemu pogorszeniu o 20%, ale pogorszenie to nastąpiło w okresie przekraczającym 3 lata od zwolnienia ubezpieczonego z zawodowej służby wojskowej. Orzeczenie to zostało zatwierdzone przez Centralną Wojskową Komisję Lekarską w W.. Decyzja organu rentowego zgodna jest zatem z przepisami art. 11 ust.2 w związku z art.15 ust.1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 11.04.2003r o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. W. odbywał czynną służbę wojskową w JW Nr (...)w miejscowości S.. Został z niej zwolniony w dniu 31.08.2004r.

W dniu 05.08.2005r. rozpoznano u F. W. pourazowe obustronne osłabienie słuchu typu odbiorczego ze średnią wartością wynoszącą dla UP -33 dB i dla UL – 40 dB.

Wojskowa Komisja Lotniczo - Lekarska w W. orzeczeniem z dnia 05.08.2005r. ustaliła u F. W. uszczerbek na zdrowiu wskutek tej choroby w wysokości 15%.

Decyzją z dnia z dnia 13.09.2005r. Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. przyznał ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby rozpoznanej w dniu 05.08.2005r. w wysokości 6.180 zł.- za 15 % uszczerbku na zdrowiu.

W dniu 27.07.2007r. F. W. zwrócił się z wnioskiem o stwierdzenie i ustalenie pogorszenia stanu zdrowia oraz przyznanie odszkodowania z uwagi na zwiększenia stopnia uszczerbku.

Orzeczeniem z dnia 21.09.2007r. Terenowa Wojskowa Komisja Lekarska w G. ustaliła u F. W. obustronne przytępienie słuchu typu odbiorczego ze średnią wartością progu słyszenia w zakresie częstotliwości 500-2000Hz wynoszącą dla ucha prawego 57,2 dB i dla ucha lewego 68,8 db – co stanowi o 30% uszczerbku na zdrowiu. Komisja ustaliła, że u F. W. doszło do pogorszenia stanu zdrowia o 15%, które wystąpiło u niego nie później niż w ciągu 3 lat od zwolnienia z czynnej służby. Decyzją z dnia 16.11.2007r. Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. zwiększył jednorazowe odszkodowanie przyznane F. W. z tytułu pogorszenia stanu zdrowia wskutek choroby rozpoznanej w dniu 05.08.2005r. pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej o kwotę 7.425zł. - z tytułu zwiększenia uszczerbku wskutek tej choroby o 15 %.

Decyzja została doręczona wnioskodawcy w dniu 27.11.2007r. z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.

W dniu 29.07.2014r. F. W. złożył wniosek o ponowne skierowanie do Terenowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w celu ustalenia uszczerbku na zdrowiu w związku z pogorszeniem stanu zdrowia.

Pismem z dnia 08.08.2014r. Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. powołując się na obowiązujące przepisy poinformował wnioskodawcę o tym, że jednorazowe odszkodowanie zwiększa się tylko w przypadku, gdy nastąpi pogorszenie stanu zdrowia w związku z chorobą, a procentowy uszczerbek na zdrowiu ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych w stosunku do ustalonego poprzednio (tj. w dniu 21.09.2007r. – 30%) i zwiększenie to przysługuje, jeżeli zmiany stanu zdrowia żołnierza uzasadniające zwiększenie odszkodowania nastąpiły w ciągu 3 lat od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej. W piśmie wskazano, że wnioskodawca został zwolniony z czynnej służby w dniu 31.08.2004r. i odwołując się do orzeczenia Terenowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w G. z dnia 21.09.2007r. Terenowa Wojskowa Komisja Lekarska w G. poinformowano powoda, że obowiązujące prawo nie przewiduje dalszego zwiększania jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia schorzenia słuchu albowiem 3 letni ustawowy termin ustalenia uszczerbku na zdrowiu z tytułu pogorszenia już upłynął.

Pismem z dnia 17.09.2014r. F. W. podtrzymał wniosek o skierowanie na Komisję w celu zwiększenia przyznanego odszkodowania z tytułu dalszego pogorszenia stanu zdrowia.

Orzeczeniem z dnia 21.10.2014r. Rejonowa Wojskowa Komisja Morsko – Lekarska w G. stwierdziła u F. W. obustronne przytępienie słuchu graniczące z głuchotą stanowiące o 50% uszczerbku na zdrowiu spowodowanym chorobą w czasie pełnienia służby wojskowej. Komisja orzekła, że uszczerbek na zdrowiu w stosunku do orzeczonego w dniu 21.09.2007r. uległ zwiększeniu o 20%, przy czym pogorszenie nastąpiło w okresie przekraczającym 3 lata od zwolnienia z czynnej służby wojskowej.

Decyzją z dnia 15.01.2015r. Szef S. Wojskowego w G. odmówił ubezpieczonemu zwiększenia jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia wskutek choroby rozpoznanej w dniu 05.08.2005r. pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej. W uzasadnieniu podniesiono, że u ubezpieczonego nastąpiło

wprawdzie wymagane ustawowe zwiększenia uszczerbku na zdrowiu, ale zwiększenie to nie nastąpiło w ciągu 3 lat od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej.

Bezsporne oraz dokumenty złożone w aktach Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego).

Słuch F. W. uległ pogorszeniu od czasu wykonania audiogramu w 2007r. Audiogram wykonany w dniu 19.05.2015r. wykazuje średni niedosłuch dla ucha prawego 76dB, a dla lewego – 82 dB. Obecnie uszczerbek na zdrowiu z tytułu niedosłuchu obliczony sposobem R. wynosi 50% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Od audiogramu będącego podstawą orzekania choroby pozostającej w związku z pełnieniem służby wojskowej do dnia badania słuchu minęło 10 lat. F. W. po zakończeniu służby nie pracował już w narażeniu na nadmierny hałas. Uszczerbek na zdrowiu ustala się dodając ubytek na słuchu z trzech częstotliwości, tworząc średnia arytmetyczną i ustala według tabeli uszczerbku. Ubytek słuchu według audiogramu z 23.02.2007r. wynosił 30%- ucho prawe – 60 dB, ucho lewe – 55 dB. Stanowisko Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego jest prawidłowe z medycznego punktu widzenia, wnioski są logiczne i zasadne.

Dowód: dokumentacja medyczna w aktach organu rentowego, dokumentacja medyczna – k.25, opinie biegłego sądowego specjalisty otolaryngologa R. M. - k.17-18, k.42, 53, ustna opinia uzupełniająca – rozprawa z dnia 19.05.2016r – 61v.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie F. W. od decyzji z dnia 15.01.2015r. Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. z dnia 15.01.2015r. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 11.04.2003r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową żołnierzowi, który wskutek wypadku albo choroby doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Art. 11 ust 2 tej ustawy stanowi, że jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku lub choroby, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 2.

Z kolei zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje jeżeli żołnierz doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby nie później niż w ciągu trzech od zwolnienia z czynnej służby wojskowej. Ustęp 2 tego przepisu stanowi, że zwiększenie jednorazowego odszkodowania przysługuje, jeżeli zmiany w stanie zdrowia żołnierza uzasadniająca zwiększenie odszkodowania nastąpiły w terminach określonych w ustępie 1 pkt 1 i 2.

Z powyższych przepisów wynika zatem, jak słusznie podnosi to strona pozwana, że uzależniają one prawo do zwiększenia odszkodowania od upływu czasu liczonego od dnia zwolnienia ze służby (a nie tylko od wystąpienia pogorszenia stanu zdrowia).

U ubezpieczonego wystąpił dalszy uszczerbek na zdrowiu od dnia ustalenia choroby zawodowej orzeczeniem z 2004 roku. Ubezpieczonemu przyznano jednorazowe odszkodowanie w 2005r. Również zwiększenie stopnia uszczerbku zostało uwzględnione przez organ rentowy, który w 2007r. przyznał ubezpieczonemu z tego tytułu jednorazowe odszkodowanie za pogorszenie stanu zdrowia o dalsze 15%. Ubezpieczony został zwolniony ze służby z dniem 31.08.2004r., a zatem ustawowy termin decydujący o możliwości uwzględnienia kolejnego pogorszenia stanu zdrowia upłynął z dniem 31.08.2007r. Bezpornym jest, że aktualnie u ubezpieczonego wystąpiło dalsze pogorszenie uszczerbku na zdrowiu, które aktualnie wynosi 50%, lecz nastąpiło ono po terminie przewidzianym ustawą.

Zważyć też należy, że wydane w 2005roku i 2007roku przez organ rentowy decyzje nie były kwestionowane przez wnioskodawcę i stały się ostateczne, zatem nie mogą być kwestionowane przez ubezpieczonego w toku niniejszego postępowania. W szczególności brak jest podstaw do formułowania w niniejszej sprawie zarzutu, że organ

rentowy błędnie ustalił uszczerbek na zdrowiu wydając decyzję w sprawie ustalenia stopnia zwiększenia uszczerbku. Niezależnie jednak od powyższego, biegły sądowy oceniając wyniki badań audiometrycznych dodatkowo potwierdził, że wynik badań wykonanych w 2007r. potwierdza prawidłowość ustalenia stopnia uszczerbku dokonanego przez organ rentowy na 30%.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd oparł rozstrzygnięcie na opiniach biegłego sądowego z dziedziny otolaryngologii. Biegły w pełni podzielił stanowisko organu rentowego uznając je za logiczne i zasadne, potwierdzone dokumentacją medyczną.

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że opinie biegłego spełniają wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonywujący. Ponadto opinie zostały sporządzone przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w nich twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinie są jednoznaczne i stanowcze. W tym stanie rzeczy przedmiotowe opinie przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Biegły sądowy odpowiedział na zarzuty strony odwołującej się od decyzji nie znajdując podstaw do zmiany opinii, w tym po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją medyczną przedstawioną przez ubezpieczonego i przeprowadzeniu badania ubezpieczonego. Nadto na rozprawie dnia 19.05.2016r. biegły udzielił odpowiedzi na dodatkowe pytania pełnomocnika wnioskodawcy wyjaśniając dalsze wątpliwości strony.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 kpc opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Reasumując, Sąd uznał że decyzja Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w G. z dnia 15.01.2015r jest zgodna z prawem, co mając na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

W punkcie 2 wyroku na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu przewidzianej w art.98 kpc Sąd zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość tych kosztów wynika z § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.